

svarligt mod Landet og for et Forræderi mod Demokratiet, hvis man vilde afvise dette kæmpemæssige Fremskridt, som man nu ad fredelig Vej kan gennemføre, for at kaste Landet ud i Kamptider med deres Bitterhed, Usikkerhed og Goldhed. Jeg kan for øvrigt ikke betragte dette Forslag som andet end et agitatorisk Demonstrationforslag. Det er nemlig ikke mange Dage siden, jeg læste i en Artikel i „Social-Demokraten“, hvad den mente om det ny Grundlag, paa hvilket man skulde gaa til Valg her i København til næste Aar. Her skriver Hovedorganet for Socialdemokratiet, at det ny Grundlag have vi — Socialdemokratiet — ærligt og redeligt tilkæmpet os i haarde og forbitrede Kampe. — Men Socialdemokratiet tilkæmper sig dog vel ikke i haarde og forbitrede Kampe et „forsmædeligt Forræderi“ mod Demokratiet? Og der er dog vel ingen ærlig Bedømmer af hele denne Sag, der vil benægte, at det Fremskridt, der sker ude i Landet i de andre Kommuner, er langt, langt mere betydende end det Fremskridt, der sker her for Københavns Vedkommende.

Jeg skal med disse Ord tilraade det høje Ting at forkaste *samtlig*e de foreliggende Ændringsforslag.

N. Andersen: Jeg har forlangt Ordet blot for at gøre Ret og Skel mod Horsens. Jeg nævnte nemlig Horsens som den eneste By i Landet, hvor der var en Ligningsprocent af 12. Det er ikke Horsens, det er Hjørring. Horsens har 8, Hjørring har 12.

Borgbjerg: Den højtærede Indenrigsminister kan ikke komme fra, at han har regnet fejl, naar han paastod baade i det andet Ting og her ved første Behandling, at Flertallet i Borgerrepræsentationen kunde komme til at vente 8 Aar, inden det blev repræsenteret i Magistraten. Da Raadmænd vælges hvert sjette Aar, kan et Flertal aldrig komme til at vente mere end 6 Aar. Det er endda kun rent teoretisk, i Praksis vil det kun komme til at vente 1 eller 2 Aar, thi Raadmændene vælges jo efterhaanden med 1 eller 2 Aars Mellemlum.

Naar den ærede Minister anfører en Udtalelse i „Social-Demokraten“ om, hvad vi have tilkæmpet os i København, var det jo fuldkommen rigtigt, at Demokratiet i København gennem haarde og mangeaarige forbitrede Kampe har tilkæmpet sig denne Udvidelse, og kun Til-

bageskridtene, den Indskrænkning, der er Tale om, ville vi blive ved at protestere imod. Tror den højtærede Indenrigsminister, at man var gaaet med til det, man nu er gaaet med til, en saa stor Udvidelse, hvis Højre havde staaet som Sejrherre i København? I saa Fald havde Forholdstalsvalgmaaden været en Indrømmelse til Demokratiet, og Højre vilde have forlangt Prisen. Nu er det omvendt, og netop fordi vi have hævdet Stillingen i København gennem haarde og forbitrede Kampe, netop fordi Højre var blevet svagt, ogsaa i det andet Ting, vare de nødte til at betale Prisen for Forholdstalsvalgmaaden. Saa meget mere bebrejde vi dem, der, efter at vi have ført disse haarde Kampe i København og paa Landet, ikke drage Konsekvensen af de lange og forbitrede Kampe og sætte Kransen paa den Bygning, der er opført, men som i sidste Øjeblik halvvejs spolere Resultatet af disse haarde og forbitrede Kampe.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Med Hensyn til § 29 skal jeg kun bemærke til det ærede Medlem, at jeg sagde; at et Flertal kunde komme til at sidde i 2 Valgperioder under visse Forhold for at faa de paagældende Raadmænd valgte.

Med Hensyn til de sidste Bemærkninger, det ærede Medlem kom med, skal jeg minde om, at der i den paagældende Artikel slet ikke var Tale om at ville anerkende noget, af det, der foreligger, men ikke noget andet. Nej, der var netop Tale om *Helheden*, om det Grundlag, her foreligger. Det var om Grundlaget, Socialdemokratiets Hovedorgan skrev, at dette Grundlag havde de ærligt og redeligt tilkæmpet sig i haarde, forbitrede Kampe. Det er jo kedeligt nok, at den vedkommende Journalist — jeg ved ikke, om det skulde være det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der i det Øjeblik havde glemt sin Indignation — ikke har husket, at det Grundlag, han skriver saa begejstret om, er et „forsmædeligt Forræderi mod Demokratiet.“

Borgbjerg: Det er slet ikke Tilfældet, hvad den højtærede Minister staaer der og siger. Der er ingen fra Socialdemokratiets Side, der har noget imod den Udvidelse af Valgretten, der her er foreslaaet, den have vi stemt for Gang efter Gang. Jeg har sagt ved Sagens første Behandling, at der her foreligger en Handel. Her er Udvidelse, her er Fremskridt, og her er Tilbageskridt. Fremskridtet ere vi selv-